

Oasemoment 'Dank zeggen' Emmaüsparochie - donderdag 23 juni 2016

Muziek & inleidende gedachten

Als iets de herinnering
warm kan houden,
dan is het dankbaarheid.

Dankbaarheid
doet met een mens
wat zon en regen
met de aarde doen.
Ze geven er groeikracht aan.

Dankbaarheid
opent de poort
naar de kleurrijke tuin
van verbondenheid.

Dankbaarheid
geeft ogen aan het hart
en warmte aan de woorden.

Een woord van dank
kost niets.
En vooral daarom geeft het
een gevoel van rijkdom.

(selectie uit Kris Gelaude, Voor wie woorden zoekt. Inspiratie voor grote en kleine momenten)

Stilte

Bezinning

Er zijn inderdaad heel wat dingen
waarover je klagen kan.
Maar heeft dat klagen ooit iemand uit de nood geholpen?

Klagen verlamt iedere activiteit en iedere vooruitgang.
De dagen die je vult met klagen
zijn je slechste dagen.
Er wordt niets gedaan, je krijgt lood in de benen
en je vergalt het leven
van je huisgenoten, vrienden en kennissen.

Zeker, iedere mens heeft zijn zorgen en zijn leed.
Maar zaag toch niemand de oren ermee af.

Je medemens is geen klaagmuur!
Waarom toch altijd dat geklaag over de slechte tijd,
de slechte mensen, het weer
en over echte en ingebeelde ziekten.

Er zijn zoveel mooie en goede dingen
waarvoor we dankbaar moeten zijn
en waarover we ons samen moeten verheugen.

(korte stilte)

Danken is erkennen dat je zoveel goeds gekregen hebt.
Heb je zelf een tong in je mond gestoken?
Heb je zelf vingers aan je handen gezet?
Er is ergens een mysterie van liefde ingebouwd.
Er is iemand die enorm veel van je houdt.

(naar Phil Bosmans)

Stilte

Evangelie

We lezen uit het evangelie van Lucas.

Op zijn reis naar Jeruzalem trok Jezus
door het grensgebied van Samaria en Galilea.
Toen Hij een dorp inging, kwamen Hem tien melaatsen tegemoet.
Ze bleven op een afstand staan en riepen luidkeels:
"Jezus, Meester, heb medelijden met ons."
Toen Hij hen zag, zei Hij tegen hen:
"Ga u aan de priesters laten zien."
Onderweg werden zij gereinigd.
Een van hen kwam terug toen hij zag dat hij genezen was,
en met luide stem verheerlijkte hij God.
Hij wierp zich aan Jezus' voeten en bedankte Hem.
Dit was een Samaritaan.
Jezus zei daarop: "Er zijn er toch tien gereinigd!
Waar blijven de negen anderen?
Is er niemand teruggekomen om God eer te brengen,
alleen deze vreemdeling?"
En Hij zei tegen hem:
"Sta op en ga weer;
uw vertrouwen is uw redding."

(Lc. 17, 11-19, Willibrordvertaling)

Stilte

Bezinning

Slechts één van de tien melaatsen
die door Jezus wonderbaar werden genezen
keerde terug om hem te danken.
De anderen vonden hun genezing heel gewoon
en begrepen de diepere zin van het gebeuren niet:
dat God goed is voor de mensen, overdadig.

We ontvangen zoveel in het leven,
dat we het vanzelfsprekend vinden
en het onvoldoende waarderen.
Zo zijn we ondankbaar
tegenover God, die dé liefde is,
en tegenover mensen die ons genegen zijn.
Waarom verwoorden we zo zelden onze dank?
Laten we onze dankbaarheid
vooral tonen in ons goed-zijn,
telkens ons de kans daartoe geboden wordt.
Intussen zijn we ook God erkentelijk.
Want wat we voor mekaar doen
is ook voor Hem gedaan.

(auteur niet gekend)

Stilte

Bezinning

Het is niet vanzelfsprekend
dat je een dankbaar mens bent.
In het evangelie
is er sprake van één op de tien.
Die ene die ziet wat er gebeurt.
Hij heeft een open oog en hart,
hij gelooft, en dat betekent redding.
Hij breekt door de gewone ordening
van het alledaagse heen.
Het gewone wordt voor hem buitengewoon.
Hij keert zich om naar Jezus
en daardoor wordt hij écht genezen.
Hij wordt een nieuwe mens.

Dankbaarheid is meer
dan zomaar een dankjewel zeggen.
Het is eerder een kwestie van zien
dat je zoveel is gegeven
en dat heel je leven een geschenk is.
Dankbaarheid kan tot uiting komen
in talloze kleine dingen,
maar dan wel in dingen
die door onze manier van zien
buitengewoon zijn geworden.
We zien ze in het licht
van ons leven, van ons geloven.
Als je ziet met heel je hart,
dan kun je pas echt dankbaar zijn.

(Wim Holterman osfs)

Muziek

Gebed

Heer, ik bezit in overvloed alles

wat ik voor mijn leven nodig heb.
Ik denk aan allen die in ellende leven.

Ik heb geen gebrek aan kleding.
Ik denk aan allen die het koud hebben
en allen die niet voldoende kleding of dekking hebben.

Ik heb schoenen aan mijn voeten
en denk aan alle naakte voeten
op de straten en in het stof van de wereld.

Ik ben gezond en heb een dokter.
Ik denk aan de zieken
en aan allen die sterven, omdat niemand hen helpt.

Ik leef in vrede
en denk aan allen die verpletterd en vernietigd worden
door de oorlogsmachine.

Ik sta voor U als een kind.
Ik denk aan allen die wanhopen,
omdat ze U niet kennen,
U, de Vader van alle mensen.

(Jörg Zink, Het nieuwe woord. Hoe wij kunnen bidden)

Stilte

Psalm

Dankbaarheid is een telkens terugkerend thema
in vele van de mooiste psalmen.
Zoals hier bijvoorbeeld,
in een moderne hertaling van psalm 139.

Heer,
U kent mij, beter dan ik mezelf ken.
Dat besef ik, vooral als ik de stilte in mij toelaat.
Wat ik ook denk of doe, U doorziet mij.
Als ik bezig ben of niet weet wat te doen,
kijkt U op mij neer met zoveel mildheid.

Geen woorden of gedachten,
of U kent ze ten volle.
U houdt mij geborgen, helemaal en altijd.
U legt uw arm op mijn schouder.
Wonderlijk zoals U bij mij bent.
Het verbaast mij telkens opnieuw.
U bent voor mij het mooiste en grootste mysterie.

Ik kan niet aan uw aandacht ontsnappen,
zelfs als ik het zo dikwijls al wilde en zocht.
Waar ik ook vlucht of me afsluit van de wereld,
telkens bots ik weer tegen U aan,
val ik weer in uw armen.

Ook al nestel ik mij in mijn eigen cocon

en sluit ik mij op in die duisternis,
ook dan zal U weer licht brengen,
de nacht veranderen in de dag,
en mij weer helpen helder te zien.

Ik dank U om het ontzaglijke wonder van mijn ontstaan,
met stille verwondering, elke dag van mijn bestaan.

(eerste verzen van de hertaling van psalm 139 door André Daemen)

Stilte

Gezamenlijk gebed

Bidden we samen het gebed op uw blad.

Alles, Heer, komt van U:
beschutting en gevaar, licht en duisternis.
Ik dank U dat ik dit weet.

Niets gebeurt vanzelf.
Dat het dag wordt dank ik aan U,
en dat het nacht wordt
en de dag zijn einde vindt.
Niets van wat overdag en 's nachts gebeurt
is vanzelfsprekend.

Alles wat gebeurt is een geschenk voor mij.
Alle waarheid die ik versta is een geschenk,
alle liefde die ik geef of ontvang,
alle levenskracht die mij vervult.

Alles wat mij invalt is uw gedachte.
Van wie anders zouden mijn ideeën komen
tenzij van U?

Alles wat mij overkomt is uw gave.
Van wie anders zou het mij overkomen
tenzij van U?

Alles wat zwaar op mij drukt is uw wil.
Wie zou het mij anders opleggen
tenzij U?

Wat ik ben is uw wonder.
Ook wat ik heb is uw wonder.
Want in dit alles zie ik U.
Ik dank U met geheel mijn hart.

(naar Jörg Zink, *Het nieuwe woord. Hoe wij kunnen bidden*)

Muziek

Gebied

Heer,
er zijn van die dagen

dan voel ik in mijzelf een diepe rust.
Ik heb dan het gevoel dat ik méér van U krijg
dan ik mij bewust ben.
Op die momenten wil ik U dank zeggen.
Maar hoe doe je dat?
Een paar woorden die je uitspreekt, zoals:
"Ik dank U, Heer",
lijken me toch wat weinig.
Wat doe je als je dankbaar bent?
Dankbaarheid is veel meer dan
een paar zinnestjes.
Heeft dankbetuiging niet te maken met 'doen'?
En dat ik op z'n minst moet proberen
te doen wat U verlangt?
Heer,
laat mij U danken in wat ik 'doe'.

(Toon Hermans, *Gebedenboek*)

Stilte

Lied

We zingen *Dankt, dankt nu allen God*,
nummer 585 in uw *Zingt Jubilate*.

Dankt, dankt nu allen God met hart en mond en handen,
die grote dingen doet hier en in alle landen,
die ons van kindsbeen aan, ja, van de moederschoot,
zijn vaderlijke hand en trouwe liefde bood.

Die eeuwig rijke God moog' ons reeds in dit leven
een vrij en vrolijk hart en milde vrede geven.
Die uit genade ons behoudt te allen tijd,
is hier en overal een helper die bevrijdt.

Lof, eer en prijs zij God die troont in 't licht daarboven.
Hem, Vader, Zoon en Geest moet heel de schepping loven.
Van Hem, de ene Heer, gaf het verleden blijk,
het heden zingt zijn eer, de toekomst is zijn rijk.

Afsluiting

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met ons stil wou maken in uw hart
om de Heer dank te zeggen.

We slaan nu even de zomer over
en zijn er met een nieuw Oasemoment
de vierde donderdag van september.

Paus Franciscus riep 2016 uit
tot het Jaar van de Barmhartigheid.
Onmogelijk dat we daar niet
met een Oasemoment
stil bij zouden blijven staan.
We doen dat op donderdag 22 september,

en nodigen u daar nu reeds graag voor uit.

Goeienavond nog.

De vrede van de Heer zij een hele zomer lang met u,
en met allen die u dierbaar zijn.